

ข้อตัดสินใจ 1/CMP8**ข้อแก้ไขเพิ่มเติมพิธีสารเกียวโตตามมาตรา 3 ย่อหน้า 9**

ที่ประชุมสมัชชาภาคีในการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโต

ระลึกถึงมาตรา 3 ย่อหน้า 9, มาตรา 20 ย่อหน้า 2, และมาตรา 21 ย่อหน้า 7 ของพิธีสารเกียวโต

ระลึกด้วยถึงข้อตัดสินใจที่ 1/CMP.1 และ 1/CMP.7

ระลึกต่อไปถึงข้อตัดสินใจที่ 1/CP.17

ย้ำถึงบทบาทของพิธีสารเกียวโตในความพยายามลดก๊าซเรือนกระจกโดยภาคีในภาคผนวกที่ 1

ยินดีกับการตัดสินใจของภาคีในภาคผนวกที่ 1 จำนวนหนึ่ง ในการบันทึก ตัวเลข พันธกรณี การจำกัดและลดการ

ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับระยะพันธกรณีที่ 2 ในแถวที่ 3 ของภาคผนวก

ยอมรับถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่ภาคีต้องจัดส่งตราสารรับรองโดยไม่ล่าช้า เพื่อประกันการบังคับใช้โดยพลัน ของข้อแก้ไขเพิ่มเติมพิธีสารเกียวโตตามภาคผนวกของข้อตัดสินใจนี้

ปรารถนาที่จะอำนวยความสะดวกให้ภาคีในภาคผนวกที่ 1 มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในพันธกรณีระยะที่ 2

ยอมรับด้วยถึงความจำเป็นในการดำเนินการตามพิธีสารเกียวโตอย่างต่อเนื่อง โดยรวมถึงกลไกภายใต้มาตรา 6, 12, และ 17 ของพิธีสารเกียวโตระหว่างรอการ มีผลใช้ตามกฎหมายของข้อแก้ไขเพิ่มเติมสำหรับพันธกรณีระยะที่ 2

รับทราบถึงถ้อยแถลงที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 2 ของข้อตัดสินใจนี้

รับทราบด้วยถึงข้อตัดสินใจที่ 1/CP.18

สังเกตถึงความสำคัญของงานภายใต้คณะทำงานเฉพาะกิจเกี่ยวกับเวทีเดอริบันเพื่อปฏิบัติงานเพิ่มเติมในการ ลงมติยอมรับพิธีสาร ตราสารกฎหมายอื่น หรือผลข้อตกลงที่มีอำนาจทางกฎหมายโดยเร็วที่สุด แต่ไม่เกินปี พ.ศ. 2558 และให้มีผลบังคับและนำไปปฏิบัติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 รวมทั้งแผนการปฏิบัติงานเพื่อ ยกระดับ เป้าหมายการลด การปล่อย ก๊าซเรือนกระจก เพื่อประกันความพยายามการลดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยทุกภาคีตามข้อตัดสินใจที่ 1/CP.17

I.

1. ลงมติยอมรับข้อแก้ไขเพิ่มเติมที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้ ตามมาตรา 20 และ 21 ของพิธีสารเกียวโต
2. ร้องขอ ให้สำนักเลขาธิการสื่อสารข้อแก้ไข เพิ่มเติม ไปยังผู้รับมอบและเก็บรักษาตราสาร เพื่อเวียนไป ยังทุกภาคี เพื่อรับรอง ตามมาตรา 20 และ 21 ของพิธีสารเกียวโต
3. เรียกร้องให้ทุกภาคีจัดส่งตราสารรับรองข้อแก้ไขเพิ่มเติม ไปยังผู้รับมอบและเก็บรักษาตราสาร โดยเร็วที่สุด ตามมาตรา 20 ของพิธีสารเกียวโต เพื่อเร่งการมีผลบังคับใช้ข้อแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว
4. ยืนยันอีกครั้งว่าพันธกรณีระยะที่ 2 จะเริ่มในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 และตัดสินใจ ให้พันธกรณีระยะที่ 2 สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563

II.

5. ยอมรับว่าภาคีอาจนำข้อแก้ไขไปปรับใช้ชั่วคราวระหว่างรอการบังคับใช้ตามมาตรา 20 และ 21 ของพิธีสารเกียวโต และตกลงว่าภาคีจะแจ้งกล่าวการนำไปใช้ชั่วคราวนี้ไปยังกองเอกสาร
6. ตัดสินใจด้วยว่าภาคีที่ไม่ได้ปรับใช้ข้อแก้ไขชั่วคราวตามย่อหน้า 5 ข้างต้น จะปฏิบัติตาม พันธกรณี และความรับผิดชอบอื่นตามพันธกรณีระยะ ที่ 2 ให้สอดคล้องกับกฎหมายระดับชาติหรือกระบวนการภายในประเทศในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 และระหว่างรอการบังคับใช้ข้อแก้ไขตามมาตรา 20 และ 21 ของพิธีสารเกียวโต

III.

7. ตัดสินใจว่าแต่ละภาคีในภาคผนวกที่ 1 จะทบทวนตัวเลขพันธกรณีการจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับระยะที่ 2 อย่างช้าที่สุดภายในปี พ.ศ. 2557 เพื่อขยายเป้าหมาย พันธกรณีของตน ประเทศภาคีอาจลดอัตราส่วนที่ระบุไว้ในแถวที่สามของภาคผนวก ข ของตัวเลข พันธกรณี การจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งสอดคล้องกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมที่ไม่ถูกควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลโดยภาคีในภาคผนวกที่ 1 ให้ต่ำกว่าระดับปี พ.ศ. 2533 อย่างน้อย 25 ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ ภายในปี พ.ศ. 2563
8. ตัดสินใจด้วยว่า เพื่อประกันการขยายเป้าหมายตามมาตรา 3 ย่อหน้า 1 ตี และ 1 จตุ ให้มีประสิทธิภาพ ภาคีที่เกี่ยวข้องจะปรับการคำนวณปริมาณ [การจำกัดและลด ก๊าซเรือนกระจก] ที่ได้รับมอบหมาย หรือตามแต่การกำหนดปริมาณที่ได้รับมอบหมาย ภาคีจะยกเลิกหน่วยปริมาณที่ได้รับมอบหมายจำนวนหนึ่งเทียบกับจำนวนตัวเลข พันธกรณี การจำกัดและลดก๊าซเรือนกระจกที่ลดลงในแถวที่สามของภาคผนวก ข ดังที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้ โดยโอนย้ายหน่วยเหล่านี้ไปยังบัญชียกเลิกที่จัดทำขึ้นในทะเบียนระดับชาติสำหรับวัตถุประสงค์นี้ และสื่อสารการปรับแก้การคำนวณดังกล่าวหรือการโอนย้ายไปยังสำนักเลขาธิการ
9. ร้องขอให้แต่ละภาคีที่มีตัวเลขพันธกรณีการจำกัดและลดก๊าซเรือนกระจกในแถวที่สามของภาคผนวก ข ดังที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้ ส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเจตจำนงในการเพิ่มเป้าหมาย พันธกรณีไปยังสำนักเลขาธิการภายในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2557 อันรวมถึงความคืบหน้าที่ได้ดำเนินการเพื่อบรรลุตัวเลข พันธกรณี การจำกัดและลดก๊าซเรือนกระจก แผนการคาดคะเนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกฉบับปรับแก้ที่ทันสมัยที่สุดจนถึงการสิ้นสุด พันธกรณี ระยะที่ 2 และความสามารถในการเพิ่มเป้าหมาย
10. ตัดสินใจต่อว่าข้อมูลที่ภาคีในภาคผนวกที่ 1 ส่งให้ตามย่อหน้า 9 ข้างต้น จะได้รับการพิจารณาโดยภาคีในที่ประชุมโต๊ะกลมของรัฐมนตรียุทธระดับสูงระหว่างช่วงสมัยการประชุมครั้งแรกในปี พ.ศ. 2557 และร้องขอให้สำนักเลขาธิการจัดเตรียมรายงานการประชุมโต๊ะกลมเพื่อให้ที่ประชุมสมัชชาภาคีพิธีสารเกียวโตพิจารณาในสมัยประชุมที่สิบ

11. *บันทึกถึง*-การประเมินงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมที่ต้องดำเนินการโดยสำนักเลขาธิการ ตามข้อกำหนดในย่อหน้า 10 ข้างต้น และร้องขอว่าการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการตามย่อหน้า 10 ข้างต้นเป็นไปโดยขึ้นอยู่กับทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่

IV.

12. *บ่งชี้ชัดเจนว่า*, ในช่วงพันธกรณีระยะที่สอง เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556, ภาคีที่ไม่ได้อยู่ในภาคผนวกที่ 1 ยังคงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการที่ดำเนินการอยู่ภายใต้มาตรา 12 ของพิธีสารเกียวโตได้ต่อ และเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการที่จัดทะเบียนหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ตามข้อกำหนดของภาคผนวกข้อตัดสินใจที่ 3/CMP.1

13. *บ่งชี้ชัดเจนด้วยว่า* สำหรับวัตถุประสงค์ของพันธกรณีระยะที่สอง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 เป็นต้นไป ภาคีในภาคผนวกที่ 1 อาจยังคงเข้าร่วมในกิจกรรมของโครงการที่ดำเนินการอยู่ภายใต้มาตรา 12 ของพิธีสารเกียวโตได้ต่อ และเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการที่จัดทะเบียนหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555 แต่ภาคีที่มีตัวเลข พันธกรณีการจำกัดและลดก๊าซเรือนกระจกในแถวที่สามของภาคผนวก B ดังที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้เท่านั้นที่มีสิทธิ์โอนย้าย และได้รับการรับรองปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก (CERs) ตามข้อตัดสินใจที่ 3/CMP.1 และตามย่อหน้า 15 ด้านล่าง

14. *ตัดสินใจว่า*ภาคีที่อ้างถึงในย่อหน้า 15 และ 16 ด้านล่างจะมีสิทธิ์ใช้ CERs เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้มาตรา 3 ของพิธีสารเกียวโตเมื่อพันธกรณีระยะที่สองมีผลบังคับใช้ต่อภาคีตามข้อแก้ไขของภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้ และภาคีที่บรรลุตามข้อกำหนดของย่อหน้า 31 ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 3/CMP.1

15. *ตัดสินใจ* โดยคำนึงถึงการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกร่วมกันภายใต้มาตรา 6 และการซื้อขายก๊าซเรือนกระจกภายใต้มาตรา 17 ของพิธีสารเกียวโต ดังนี้

(ก) หลังจากวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 เป็นต้นไป ภาคีที่มีพันธกรณีในแถวที่สามของภาคผนวก B ดังที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้ ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของย่อหน้า 3 ของภาคผนวกของการตัดสินใจที่ 11/CMP.1 ในพันธกรณีระยะแรกเท่านั้นที่มีสิทธิ์โอนย้ายหรือได้รับ CERs และหน่วยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับจัดสรร (AAUs), หน่วยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ERUs) และหน่วยการดูดซับก๊าซเรือนกระจก (RMUs) ที่นำไปใช้ได้สำหรับ พันธกรณีระยะที่สองภายใต้มาตรา 17 ของพิธีสารเกียวโต โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของย่อหน้า 3(b) ของภาคผนวกของการตัดสินใจที่ 11/CMP.1

(ข) ย่อหน้า 2(b) ของภาคผนวกของการตัดสินใจที่ 11/ CMP.1 จะนำไปใช้กับภาคีได้เมื่อมีการคำนวณและบันทึกปริมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับพันธกรณีระยะที่สองแล้วเท่านั้น

16. *ร้องขอ*ของค์กรย่อยด้านการดำเนินงานให้พิจารณาวิธีปฏิบัติเพื่อเร่งการออก โอนย้าย และได้รับ ERUs อย่างต่อเนื่องภายใต้มาตรา 6 สำหรับพันธกรณีระยะที่สองให้กับภาคีที่กล่าวถึงในย่อหน้า 15 ข้างต้น และวิธีปฏิบัติเพื่อเร่งดำเนินการให้

ภาคีที่กล่าวถึงในย่อหน้า 15 ข้างต้น แต่ยังไม่มีความสมัครใจในช่วง พันธกรณี ระยะแรก ให้มีความสมัครใจตามข้อกำหนด

17. ตัดสินใจว่าข้อกำหนดตามประโยคที่สองของย่อหน้า 31(e) ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 3/CMP.1, ประโยคที่สองของย่อหน้าย่อย 21(e) ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 9/CMP.1 และประโยคที่สองของย่อหน้า 2(e) ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 11/CMP.1 จะขยายไปปฏิบัติต่อในช่วงพันธกรณีระยะที่สอง

18. ตัดสินใจด้วย โดยคำนึงถึงย่อหน้า 6 –10 ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 11/CMP.1 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของพันธกรณีระยะที่สอง

(ก) ข้อกำหนดจะนำไปปรับใช้กับภาคีที่กล่าวถึงในย่อหน้า 15 และ 16 ข้างต้นเท่านั้นบนฐานการคำนวณและบันทึกปริมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับพันธกรณีระยะที่สอง

(ข) การอ้างอิงมาตรา 3 ย่อหน้า 7 และ 8 ของพิธีสารเกียวโตจะอ่านเป็นการอ้างอิงมาตรา 3 ย่อหน้า 7 ทวิ, 8 และ 8 ทวิ ของพิธีสารเกียวโต

(ค) การอ้างอิงเรื่อง “บัญชีรายการที่ได้รับการทบทวนล่าสุดห้าครั้ง” ในย่อหน้า 6 ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 11/CMP.1 จะอ่านเป็น “บัญชีรายการที่ได้รับการทบทวนล่าสุดแปดครั้ง”

19. ตัดสินใจต่อไป ว่า ย่อหน้า 23 ของภาคผนวกของข้อตัดสินใจที่ 13/ CMP.1 จะไม่นำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของพันธกรณีระยะที่สอง

V.

20. ตัดสินใจว่าการแบ่งสรรผลกำไรเพื่อสนับสนุนภาคีประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศที่อ่อนไหวต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้สามารถจัดการกับต้นทุนการปรับตัวตามที่อ้างอิงในมาตรา 12 ย่อหน้า 8 ของพิธีสารเกียวโต และข้อตัดสินใจที่ 17/CP.7 ย่อหน้า 15(a) จะยังคงไว้ที่ 2 เปอร์เซนต์ของ CERs ที่ออกให้กับกิจกรรมของโครงการ

21. ตัดสินใจด้วยว่าในพันธกรณีระยะที่สอง กองทุนเพื่อการปรับตัวจะขยายเพิ่มขึ้นจากการแบ่งสรรผลกำไร 2 เปอร์เซนต์ที่เก็บจากการโอนย้าย AAUs ระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก และการออก ERUs สำหรับโครงการตามมาตรา 6 ทันทีที่มีการแปลง AAUs หรือ RMUs ที่ภาคีถือไว้เดิมเป็น ERUs

22. ยืนยันอีกครั้งว่า ตามข้อตัดสินใจที่ 17/CP.7 กิจกรรมของโครงการกลไกเพื่อการพัฒนาที่สะอาดในภาคีประเทศด้อยพัฒนาจะยังคงได้รับการยกเว้นจากการเก็บส่วนแบ่งผลกำไรเพื่อสนับสนุนต้นทุนการปรับตัว

VI.

23. ตัดสินใจว่าทุกภาคีในภาคผนวกที่ 1 ที่มีพันธกรณีในแถวที่สามของภาคผนวก B ดังที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของข้อตัดสินใจนี้ จะจัดทำแหล่งสำรองส่วนเกินของระยะที่แล้วไว้ในทะเบียนระดับชาติของตน

24. ตัดสินใจด้วยว่า เมื่อภาคีที่อ้างถึงในย่อหน้า 23 ข้างต้นปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระยะเวลาพันธกรณีต่ำกว่าปริมาณที่ได้รับการจัดสรรให้ภายใต้มาตรา 3 หากภาคีร้องขอ ส่วนต่างจะถูกโอนยอดไปยังพันธกรณีระยะต่อมา ดังนี้

(ก) ERUs หรือ CERs ที่คงอยู่ในทะเบียนระดับชาติของภาคีซึ่งยังไม่หมดอายุสำหรับ พันธกรณี ระยะนั้นๆ หรือยังไม่ถูกยกเลิก อาจโอนยอดไปยังพันธกรณีระยะต่อมาได้สูงสุดไม่เกิน 2.5 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่ได้รับการจัดสรรในหน่วยแต่ละประเภท โดยคำนวณตามมาตรา 3 ย่อหน้า 7 และ 8

(ข) หน่วยปริมาณที่ได้รับการจัดสรรที่คงอยู่ในทะเบียนระดับชาติของภาคีซึ่งยังไม่หมดอายุสำหรับ พันธกรณี ระยะนั้นๆ หรือยังไม่ถูกยกเลิก จะนำไปรวมกับปริมาณที่จัดสรรให้กับภาคีสำหรับ พันธกรณี ระยะที่สอง ส่วนของปริมาณที่ได้รับการจัดสรรแก่ภาคีในรูปของ AAUs ที่คงอยู่ในทะเบียนระดับชาติของภาคีซึ่งยังไม่หมดอายุสำหรับ พันธกรณี ระยะนั้นๆ หรือยังไม่ถูกยกเลิก จะโอนไปยังบัญชีสำรองส่วนเกินระยะที่แล้วใน พันธกรณี ระยะต่อมา เพื่อจัดทำขึ้นในทะเบียนระดับชาติของตน

25. ตัดสินใจต่อไปว่าหน่วยที่อยู่ในบัญชีสำรองส่วนเกินระยะที่แล้วของภาคีอาจนำมาใช้ให้หมดไปในช่วงขยายเวลาสำหรับดำเนินการตามพันธกรณีในระยะเวลาพันธกรณีที่สองจนถึงระดับที่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกใน พันธกรณี ระยะที่สองมีมากกว่าปริมาณที่ได้รับการจัดสรรในพันธกรณีระยะนั้น ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 ย่อหน้า 7 ทวิ, 8 และ 8 ทวิ ของพิธีสารเกียวโต

26. ตัดสินใจว่าภาคีอาจโอนย้ายและได้รับหน่วยระหว่างบัญชีสำรองส่วนเกินระยะที่แล้วต่างๆ ได้ ภาคีที่อ้างถึงในย่อหน้า 23 ข้างต้นอาจได้รับหน่วยจากบัญชีสำรองส่วนเกินของภาคีอื่นมาไว้ในบัญชีสำรองส่วนเกินระยะที่แล้วของตนได้ถึง 2 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่ตนได้รับการจัดสรรสำหรับพันธกรณีระยะแรก ตามมาตรา 3 ย่อหน้า 7 และ 8

VII.

27. บันทึกถึงข้อตัดสินใจที่ -/CMP.8 เกี่ยวกับนัยของการปฏิบัติตามข้อตัดสินใจที่ 2/ CMP.7 ถึง 5/CMP.7 ที่มีต่อข้อตัดสินใจก่อนหน้านี้อันของสมัชชาภาคีในการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโตเรื่องระเบียบแบบแผนวิธีการเกี่ยวกับพิธีสารเกียวโต อันรวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 5, 7 และ 8¹

28. ร้องขอให้องค์กรย่อยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพิจารณาข้อกำหนดของข้อตัดสินใจนี้ในการดำเนินงานตามข้อตัดสินใจที่ -/CMP.8²

¹ ข้อตัดสินใจเกี่ยวกับนัยของการปฏิบัติตามข้อตัดสินใจที่ 2/CMP.7 ถึง 5/CMP.7 ที่มีต่อข้อตัดสินใจก่อนหน้านี้อันเรื่องระเบียบแบบแผนวิธีการเกี่ยวกับพิธีสารเกียวโต อันรวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 5, 7 และ 8 ของพิธีสารเกียวโต (FCCC/KP/CMP/2012/L.4/Rev.1)

² ข้อตัดสินใจเกี่ยวกับนัยของการปฏิบัติตามข้อตัดสินใจที่ 2/CMP.7 ถึง 5/CMP.7 ที่มีต่อข้อตัดสินใจก่อนหน้านี้อันเรื่องระเบียบแบบแผนวิธีการเกี่ยวกับพิธีสารเกียวโต อันรวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 5, 7 และ 8 ของพิธีสารเกียวโต (FCCC/KP/CMP/2012/L.4/Rev.1)

29. ร้องขอช่วยให้สำนักเลขาธิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องภายใต้พิธีสารเกียวโตดำเนินมาตรการที่จำเป็นทุกประการเพื่ออำนวยความสะดวกนำข้อตัดสินใจนี้ไปปฏิบัติ

30. ตัดสินใจว่าคณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วย การกำหนด พันธกรณีระยะถัดไปภายใต้พิธีสารเกียวโตของประเทศในภาคผนวกที่ 1 ได้ปฏิบัติตามอาณัติหน้าที่ตามข้อตัดสินใจที่ 1/CMP.1 และด้วยประการฉะนี้ภารกิจของคณะทำงานฯ จึงเสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์

ภาคผนวกที่ 1

มาตรา 1 ข้อแก้ไข

ก. ภาคผนวก B ของพิธีสารเกียวโต

ตารางด้านล่างจะใช้แทนตารางในภาคผนวก		B ของพิธีสาร			
1	2	3	4	5	6
ภาคี	ตัวเลขพันธกรณีการ จำกัดหรือลดการ ปล่อยก๊าซเรือน กระจก (พ.ศ. 2551- 2555) (อัตราร้อยละ ของปีฐานหรือ ช่วงเวลา)	ตัวเลขพันธกรณีการ จำกัดหรือลดการ ปล่อยก๊าซเรือน กระจก (พ.ศ. 2556- 2563) (อัตราร้อยละ ของปีฐานหรือ ช่วงเวลา)	ปีอ้างอิง	ตัวเลขพันธกรณีการ จำกัดหรือลดการ ปล่อยก๊าซเรือน กระจก(พ.ศ. 2556- 2563) (นำเสนอเป็น อัตราร้อยละของปี อ้างอิง) ¹	พันธสัญญาการลดการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายในปี พ.ศ. 2563 (นำเสนอเป็นอัตรา) ร้อยละของปีอ้างอิง) ²
ออสเตรเลีย	108	99.5	2543	98	-5 ถึง -15% หรือ -25% ³
ออสเตรเลีย	92	80	NA	NA	
เบลารุส ^{5*}		88	2533	NA	-8%
เบลเยียม	92	80 ⁴	NA	NA	
บัลแกเรีย*	92	80 ⁴	NA		
โครเอเชีย*	95	80 ⁶	NA	NA	-20%/-30% ⁷
ไซปรัส		80 ⁴	NA	NA	
สาธารณรัฐเช็ก*	92	80 ⁴	NA	NA	
เดนมาร์ก	92	80 ⁴	NA	NA	
เอสโตเนีย*	92	80 ⁴	NA	NA	
สหภาพยุโรป	92	80 ⁴	2553	NA	-20%/-30% ⁷
ฟินแลนด์	92	80 ⁴	NA	NA	
ฝรั่งเศส	92	80 ⁴	NA	NA	
เยอรมนี	92	80 ⁴	NA	NA	
กรีซ	92	80 ⁴	NA	NA	
ฮังการี*	94	80 ⁴	NA	NA	
ไอซ์แลนด์	110	80 ⁸	NA	NA	
ไอร์แลนด์	92	80 ⁴	NA	NA	
อิตาลี	92	80 ⁴	NA	NA	
คาซัคสถาน*		95	2533	95	-7%
ลัตเวีย*	92	80 ⁴	NA	NA	
ลิทัวเนีย*	92	84	2533	84	-20%/-30% ⁹
ลิทัวเนีย*	92	80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
ภาคี	ตัวเลขพันธกรณีการจำกัดหรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (พ.ศ. 2551-2555) (อัตราร้อยละของปีฐานหรือช่วงเวลา)	ตัวเลขพันธกรณีการจำกัดหรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (พ.ศ. 2556-2563) (อัตราร้อยละของปีฐานหรือช่วงเวลา)	ปีอ้างอิง	ตัวเลขพันธกรณีการจำกัดหรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก(พ.ศ. 2556-2563) (นำเสนอเป็นอัตราร้อยละของปีอ้างอิง) ¹	พันธสัญญาการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในปี พ.ศ. 2563 (นำเสนอเป็นอัตรา)²
ลักเซมเบิร์ก	92	80 ⁴	NA	NA	
มอลตา	92	80 ⁴	NA	NA	
โมนาโก	92	78	2533	78	-30%
เนเธอร์แลนด์	92	80 ⁴	NA	NA	
นอร์เวย์	101	84	2533	84	-30%ถึง -40% ¹⁰
โปแลนด์*	94	80 ⁴	NA	NA	
โปรตุเกส	92	80 ⁴	NA	NA	
โรมาเนีย*	92	80 ⁴	NA	NA	
สโลวาเกีย*	92	80 ⁴	NA	NA	
สโลวีเนีย*	92	80 ⁴	NA	NA	
สเปน	92	80 ⁴	NA	NA	
สวีเดน	92	80 ⁴	NA	NA	
สวิตเซอร์แลนด์	92	84.2	2533	NA	-20% ถึง -30% ¹¹
ยูเครน*	100	76 ¹²	2533	NA	-20%
สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ	92	80 ⁴	NA	NA	
ภาคี	ตัวเลขพันธกรณีการจำกัดหรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (พ.ศ. 2551-2555) (อัตราร้อยละของปีฐานหรือช่วงเวลา)				
แคนาดา ¹³		94			
ญี่ปุ่น ¹⁴		94			
นิวซีแลนด์ ¹⁵		100			
สหพันธรัฐรัสเซีย ^{16*}		100			

อักษรย่อ NA = ไม่เกี่ยวข้อง

* ประเทศที่อยู่ในกระบวนการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจระบบตลาด

ภาคีที่เกี่ยวข้องได้สื่อสารข้อมูลเชิงอรรถด้านล่างทั้งหมด ยกเว้นเชิงอรรถที่ 1, 2 และ 5

¹ ภาคีอาจเลือกใช้ปีอ้างอิงสำหรับวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอ ตัวเลขพันธกรณี การจำกัด หรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (QELRC) ของตนตามสัดส่วนร้อยละของการปล่อยในปีนั้น ซึ่งไม่เป็นข้อผูกมัดในระดับระหว่างประเทศ ภายใต้พิธีสารเกียวโต นอกเหนือจากการจัดทำรายการ QELRC ของตนตามปฏิฐานในแถวที่สองและสามของตารางนี้ อันเป็นข้อผูกมัดทางกฎหมายในระดับระหว่างประเทศ

² ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธสัญญาเหล่านี้บรรจุอยู่ในเอกสาร FCCC/SB/2011/ INF.1/Rev.1 และ FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1 เพิ่มเติม 1 และเพิ่มเติม 2

³ QELRC ของประเทศออสเตรเลียภายใต้พันธกรณีระยะที่สองของพิธีสารเกียวโตสอดคล้องกับความสำเร็จของประเทศออสเตรเลียที่ได้ตั้งเป้าหมายสำหรับปี พ.ศ. 2563 ในการลดก๊าซเรือนกระจกลง 5% ต่ำกว่าระดับปี พ.ศ. 2543 โดยไม่มีเงื่อนไข ประเทศออสเตรเลียยังคงสงวนสิทธิ์ที่จะเลือกขยายเป้าหมายสำหรับปี พ.ศ. 2563 จาก 5 เป็น 15 หรือ 25% ต่ำกว่าระดับปี พ.ศ. 2543 หากสามารถบรรลุเงื่อนไขบางประการได้ การอ้างอิงนี้สงวนไว้ซึ่งสถานะของพันธสัญญาที่ทำขึ้นภายใต้ข้อตกลงแคนคูน และไม่ได้เป็นพันธกรณีผูกมัดทางกฎหมายภายใต้พิธีสารนี้หรือกฎข้อบังคับและระเบียบแบบแผนวิธีที่เกี่ยวข้องของพิธีสารแต่อย่างใด

⁴ QELRCs สำหรับสหภาพยุโรปและรัฐสมาชิกในพันธกรณีระยะที่สองของพิธีสารเกียวโตตั้งอยู่บนฐานของความเข้าใจว่า สหภาพยุโรปและรัฐสมาชิกจะดำเนินการร่วมกันเพื่อบรรลุถึงตัวเลขพันธกรณีเหล่านี้ตามมาตรา 4 ของพิธีสารเกียวโต QELRCs จะไม่ส่งผลกระทบต่อภาระดังกล่าวในภายหลังโดยสหภาพยุโรปและรัฐสมาชิกเกี่ยวกับข้อตกลงในการดำเนินการร่วมกันเพื่อบรรลุถึงพันธกรณีตามข้อกำหนดของพิธีสารเกียวโต

⁵ เพิ่มเติมสำหรับภาคผนวก B โดยข้อแก้ไขที่ปรับใช้ตามข้อตัดสินใจที่ 10/CMP.2 ข้อแก้ไขนี้ยังไม่ได้เริ่มมีผลบังคับใช้

⁶ QELRC ของประเทศโครเอเชียสำหรับพันธกรณีระยะที่สองของพิธีสารเกียวโตตั้งอยู่บนฐานของความเข้าใจว่า ประเทศโครเอเชียจะดำเนินการร่วมกับสหภาพยุโรปและรัฐสมาชิกเพื่อบรรลุถึง QELRC ของตนตามมาตรา 4 ของพิธีสารเกียวโต ดังนั้น การเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปของประเทศโครเอเชียจะไม่ส่งผลกระทบต่อภาระมีส่วนร่วมดำเนินการเพื่อบรรลุข้อตกลงร่วมกันตามมาตรา 4 หรือตาม QELRC ของประเทศตน

⁷ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงอันเป็นสากลและครอบคลุมระยะเวลาหลังจากปี พ.ศ. 2555 สหภาพยุโรปย้าถึงข้อเสนออย่างมีเงื่อนไขในการขยายการลดก๊าซเรือนกระจกเป็น 30% ในปีพ.ศ. 2563 เทียบกับระดับปี พ.ศ. 2533 หากประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ให้คำมั่นว่าจะดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่เท่าเทียมกัน และหากประเทศกำลังพัฒนาดำเนินการอย่างเหมาะสมกับความรับผิดชอบและความสามารถเฉพาะของตน

⁸ QELRC สำหรับประเทศไอซ์แลนด์ในพันธกรณีระยะที่สองของพิธีสารเกียวโตตั้งอยู่บนฐานของความเข้าใจว่า ประเทศไอซ์แลนด์จะดำเนินการร่วมกับสหภาพยุโรปและรัฐสมาชิกเพื่อบรรลุถึงพันธกรณีของตนตามมาตรา 4 ของพิธีสารเกียวโต

⁹ QELRC ที่นำเสนอไว้ในแถวที่สามอ้างอิงถึงเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกลง 20% ภายในปี พ.ศ. 2563 เทียบจากระดับปี พ.ศ. 2533 ประเทศลิกเตนสไตน์จะพิจารณาเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่สูงขึ้นถึง 30% ภายในปี พ.ศ. 2563 เทียบจากระดับปี พ.ศ. 2533 ภายใต้เงื่อนไขว่าประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ ให้คำมั่นในการดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่เท่าเทียมกัน และหากประเทศกำลังพัฒนาที่มีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจก้าวหน้าดำเนินการอย่างเหมาะสมกับความรับผิดชอบและความสามารถเฉพาะของตน

¹⁰ QELRC ที่ 84 ของประเทศนอร์เวย์สอดคล้องกับเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกถึง 30% ภายในปี พ.ศ. 2563 เทียบจากปี พ.ศ. 2533 หากว่าประเทศนอร์เวย์สามารถดำเนินการสนับสนุนข้อตกลงอันเป็นสากลและครอบคลุมซึ่งภาคีที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกหลักเห็นพ้องต่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายที่ 2 องศาเซลเซียส ประเทศนอร์เวย์จะขยายระดับการลดก๊าซเรือนกระจกเป็น 40% สำหรับปี พ.ศ. 2563 บนฐานของระดับปี พ.ศ. 2533 การอ้างอิงนี้สงวนไว้ซึ่งสถานะของพันธสัญญาที่สร้างขึ้นภายใต้ข้อตกลงแคนคูน และไม่ได้เป็นพันธกรณีผูกมัดทางกฎหมายเพิ่มเติมภายใต้พิธีสารนี้แต่อย่างใด

¹¹ QELRC ที่นำเสนอไว้ในแถวที่สามของตารางนี้อ้างอิงถึงเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกถึง 20% ภายในปี พ.ศ. 2563 เทียบจากระดับปี พ.ศ. 2533 ประเทศสวีเดนและเดนมาร์กจะพิจารณาเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่สูงขึ้นถึง 30% ภายในปี พ.ศ. 2563 เทียบจากระดับปี พ.ศ. 2533 โดยขึ้นอยู่กับพันธกรณีในการดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่เท่าเทียมกันของประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ และการดำเนินการสนับสนุนอย่างเหมาะสมของประเทศกำลังพัฒนาตามความรับผิดชอบและความสามารถของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 2 องศาเซลเซียส การอ้างอิงนี้สงวนไว้ซึ่งสถานะของพันธสัญญาที่สร้างขึ้นภายใต้ข้อตกลงแคนคูน และไม่ได้เป็นพันธกรณีผูกมัดทางกฎหมายเพิ่มเติมภายใต้พิธีสารนี้หรือกฎข้อบังคับและระเบียบแบบแผนวิธีที่เกี่ยวข้องของพิธีสารแต่อย่างใด

¹² สมควรให้โอนยอดไปทั้งหมดและไม่ยอมรับการยกเลิกหรือการจำกัดการใช้สินทรัพย์องค์อธิปัตย์ที่ได้มาโดยชอบธรรม

¹³ ในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2554 กองเอกสารได้รับการแจ้งกล่าวอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรเรื่องการถอนตัวออกจากพิธีสารเกียวโตของประเทศแคนาดา ซึ่งการดำเนินการนี้จะมีผลบังคับใช้ต่อประเทศแคนาดาในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2555

¹⁴ จากการสื่อสารเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ประเทศญี่ปุ่นแจ้งว่าไม่ประสงค์จะดำเนินการตามพันธกรณีระยะที่สองของพิธีสารเกียวโตหลังปี พ.ศ. 2555

¹⁵ ประเทศนิวซีแลนด์ยังคงสถานะภาคีของพิธีสารเกียวโต โดยจะดำเนินการตามเป้าหมายตัวเลขการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วนของระบบเศรษฐกิจภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึงปี พ.ศ. 2563

¹⁶ จากการสื่อสารเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งสำนักเลขาธิการได้รับในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2553 สหพันธรัฐรัสเซียแจ้งว่าไม่ประสงค์จะดำเนินการตามตัวเลขพันธกรณีการลดหรือจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในพันธกรณีระยะที่สองต่อ

B. ภาคผนวก A ของพิธีสารเกียวโต

รายการด้านล่างจะนำมาใช้แทนรายการในหัวข้อ “ก๊าซเรือนกระจก” ในภาคผนวก A ของพิธีสาร

ก๊าซเรือนกระจก

คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂)

มีเทน (CH₄)

ไนตรัสออกไซด์ (N₂O)

ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs)

เปอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFCs)

ซัลเฟอร์ เฮกซาฟลูออไรด์ (SF₆)

ไนโตรเจน ไตรฟลูออไรด์ (NF₃)¹

¹ เริ่มมีผลใช้ตั้งแต่วันที่ต้นของพันธกรณีระยะที่สอง

C. มาตรา 3 ย่อหน้า 1 ทวิ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 1 ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

1 ทวิ ภาคีในภาคผนวกที่ 1 จะประกันโดยลำพังหรือร่วมกันว่า การปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์รวมจากกิจกรรมของมนุษย์เทียบเท่ากับก๊าซเรือนกระจกในรายการตามภาคผนวก A จะไม่เกินปริมาณที่ได้รับการจัดสรร ซึ่งคำนวณขึ้นจากตัวเลขพันธกรณีการจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในแถวที่ สามของตารางในภาคผนวก B และตามข้อกำหนดของมาตรานี้ โดยเล็งเห็นถึงการลดการปล่อยก๊าซเหล่านั้นทั้งหมดอย่างน้อย 18 เปอร์เซ็นต์ต่ำกว่าระดับปี พ.ศ. 2533 ในระยะพันธกรณีระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2563

D. มาตรา 3 ย่อหน้า 1 ตริ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 1 ทวิ ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

1 ตริ ภาคีในภาคผนวก B อาจเสนอปรับลดอัตราส่วนร้อยละในแถวที่สามของภาคผนวก B ของตัวเลขพันธกรณีการจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในแถวที่สามของตารางในภาคผนวก B โดยสำนักเลขาธิการจะแจ้งข้อเสนอการปรับลดนี้ไปยังภาคีอื่นอย่างน้อยสามเดือนก่อนการประชุมสมัชชาภาคีในการประชุมภาคีพิธีสารเพื่อนำเสนอการลงมติเห็นชอบ

E. มาตรา 3 ย่อหน้า 1 จตุ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 1 ตริ ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

1 จตุ การเสนอปรับเพิ่มเป้าหมาย ตัวเลขพันธกรณีการจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยภาคีในภาคผนวกที่ 1 ตามมาตรา 3 ย่อหน้า 1 ตริ ข้างต้น จะได้รับการพิจารณาในที่ประชุมสมัชชาภาคีในการประชุมภาคีพิธีสารนี้เพื่อลงมติเห็นชอบนำไปปรับใช้ นอกจากนี้ภาคีเกินกว่าสามในสี่ที่มาพร้อมประชุมลงคะแนนเสียงคัดค้านการนำไปปรับใช้ สำนักเลขาธิการจะแจ้งการลงมติเห็นชอบนำไปปรับใช้ไปยังกองเอกสาร ซึ่งจะเป็นหน่วยงานที่เวียนข้อมติไปยังทุกภาคี

มติเห็นชอบนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคมของปีต่อมาหลังจากที่กองเอกสารได้ดำเนินการสื่อสารแล้ว การปรับใช้นี้จะมีผลผูกมัดต่อภาคี

F. มาตรา 3 ย่อหน้า 7 ทวิ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 7 ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

7 ทวิ ในตัวเลขพันธกรณี การจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ระยะที่สองระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2563 ปริมาณที่ได้รับการจัดสรรแก่ภาคีในภาคผนวกที่ 1 จะเท่ากับอัตราส่วนร้อยละที่ระบุไว้สำหรับภาคีเหล่านั้นในแถวที่สามของตารางในภาคผนวก B เกี่ยวกับการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์รวมจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เทียบเท่ากับก๊าซเรือนกระจกในรายการตามภาคผนวก A ในปี พ.ศ. 2533 หรือตามปีฐานหรือช่วงเวลาที่กำหนดตามย่อหน้า 5 ข้างต้น ทวิ เพิ่มอีกแปดเท่า ภาคีในภาคผนวกที่ 1 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินและการป่าไม้เป็นแหล่งที่มาสุทธิของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี พ.ศ. 2533 จะรวมตัวเลขการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ทั้งหมดจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เทียบเท่ากับก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งกำเนิดหักออกด้วยปริมาณที่ดูดซับกลับจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในปี พ.ศ. 2533 เพื่อนำไปคำนวณปริมาณการจัดสรร

G. มาตรา 3 ย่อหน้า 7 ตริ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 7 ทวิ ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

7 ตริ ส่วนต่างที่เป็นบวกของปริมาณที่ได้รับการจัดสรรในพันธกรณีระยะที่สองแก่ภาคีในภาคผนวกที่ 1 และการปล่อยรายปีโดยเฉลี่ยในระยะสามปีแรกของพันธกรณีระยะก่อนหน้า ทวิคูณด้วยแปด จะโอนย้ายไปยังบัญชียกเลิกของภาคีนั้น

H. มาตรา 3 ย่อหน้า 8

ในย่อหน้า 8 ของมาตรา 3 ของพิธีสาร คำว่า

คำนวณโดยอ้างอิงถึงย่อหน้า 7 ข้างต้น

จะแทนที่ด้วย

คำนวณโดยอ้างอิงถึงย่อหน้า 7 และ 7 ทวิ ข้างต้น

I. มาตรา 3 ย่อหน้า 8 ทวิ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 8 ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

8 ทวิ ภาคีใดในภาคผนวกที่ 1 อาจใช้ปี พ.ศ. 2538 หรือ พ.ศ. 2543 เป็นปีฐานสำหรับไนโตรเจน ไตรฟลูออไรด์เพื่อการคำนวณตามที่อ้างถึงในย่อหน้า 7 ทวิ ข้างต้น

J. มาตรา 3 ย่อหน้า 12 ทวิ และ ตริ

ย่อหน้าด้านล่างจะใส่เพิ่มไว้หลังย่อหน้า 12 ของมาตรา 3 ของพิธีสาร

12 ทวิ หน่วยใดที่ผลิตขึ้นจากกลไกระบบตลาดซึ่งเกิดขึ้นภายใต้อนุสัญญาฯ หรือมาตรการที่เกี่ยวข้องอาจนำไปใช้โดยภาคีในภาคผนวกที่ 1 เพื่อส่งเสริมให้บรรลุถึงการปฏิบัติตามตัวเลขพันธกรณี การจำกัดและลดการปล่อยก๊าซ

เรือนกระจกภายใต้มาตรา 3 หน่วยใดที่ภาคีได้รับมาจากภาคีอื่นในอนุสัญญาฯ จะนำมาเพิ่มรวมเข้ากับปริมาณที่ได้รับ การจัดสรรสำหรับภาคีที่ได้รับหน่วย และหักลบออกจากปริมาณหน่วยที่ภาคีซึ่งโอนย้ายหน่วยถืออยู่เดิม

12 ตี ที่ประชุมสมัชชาภาคีในการประชุมภาคีพิธีสาร นี้จะประกันว่า เมื่อภาคีในภาคผนวกที่ 1 ใช้หน่วยจาก กิจกรรมที่ผ่านการอนุมัติภายใต้กลไกระบบตลาด ซึ่งอ้างถึงในย่อหน้า 12 ทวิ ข้างต้น เพื่อส่งเสริมให้บรรลุถึงการปฏิบัติ ตามตัวเลขพันธกรณีการจำกัดและลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกภายใต้มาตรา 3 หากได้รับหน่วยเหล่านี้ตามมาตรา 17 ส่วนแบ่งของหน่วยเหล่านี้จะนำไปใช้สำหรับค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสำหรับการส่งเสริมให้ภาคีประเทศ กำลังพัฒนาที่อ่อนไหวเป็นพิเศษต่อผลกระทบเชิงลบของการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศให้สามารถจัดการกับ ต้นทุนการปรับตัว

K. มาตรา 4 ย่อหน้า 2

วลีด้านล่างจะเพิ่มไว้ท้ายประโยคแรกของย่อหน้า 2 ของมาตรา 4 ของพิธีสาร

หรือในวันที่ส่งมอบเอกสารแสดงความยินยอมต่อข้อแก้ไขในภาคผนวก B ตามมาตรา 3 ย่อหน้า 9

L. มาตรา 4 ย่อหน้า 3

ในย่อหน้า 3 ของมาตรา 4 ของพิธีสาร คำว่า

ย่อหน้า 7

จะแทนที่ด้วย

ที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

มาตรา 2 การเริ่มบังคับใช้

ข้อแก้ไขนี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้ตามมาตรา 20 และ 21 ของพิธีสารเกี่ยวโต

ภาคผนวกที่ 2

ปฏิญญาทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับหน่วยปริมาณที่ได้รับการจัดสรร ซึ่งโอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรกของพิธีสารเกียวโต

ประเทศออสเตรเลีย

1. ประเทศออสเตรเลียจะไม่ซื้อ AAUs ที่โอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรก โดยประเทศออสเตรเลียจะดำเนินการตามประเทศอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้าย AAUs ภายใต้ข้อตกลงว่า ประเทศออสเตรเลียอาจเชื่อมประสานระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกกับระบบอื่น รวมทั้งระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกของสหภาพยุโรป AAUs ที่นำเข้ามาจะยังคงไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อนำไปปล่อยให้กับหน่วยงานรับผิดชอบใช้ปฏิบัติตามพันธกรณีในระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกของประเทศออสเตรเลีย

สหภาพยุโรปและสมาชิก 27 รัฐ

2. กฎหมายของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับมาตรการด้านสภาพภูมิอากาศและพลังงานเพื่อปฏิบัติตามเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระหว่างปี พ.ศ. 2556- 2563 ไม่อนุญาตให้ใช้ส่วนเกินของ AAUs ที่โอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรกเพื่อบรรลุตามเป้าหมายเหล่านี้

ประเทศญี่ปุ่น

3. รัฐบาลประเทศญี่ปุ่นจะไม่ซื้อ AAUs ที่โอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรก

ประเทศลิกเตนสไตน์

4. ประเทศลิกเตนสไตน์จะไม่รับและใช้หน่วยปริมาณที่ได้รับการจัดสรรส่วนเกินซึ่งโอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรกเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีระยะที่สองของตน ยกเว้นว่าหน่วยนั้นจะเกี่ยวข้องกับการโอนยอดภายในระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกของสหภาพยุโรป

ประเทศโมนาโก

5. ประเทศโมนาโกจะไม่ซื้อ AAUs ที่โอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรกภายใต้พิธีสารเกียวโต

ประเทศนอร์เวย์

6. ประเทศนอร์เวย์จะไม่ซื้อ AAUs ที่โอนยอดมาจากพันธกรณีระยะแรกภายใต้พิธีสารเกียวโต

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

7. ตามกฎหมายภายในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่เกี่ยวข้องในช่วงระหว่างพันธกรณีระยะที่สอง ประเทศสวิตเซอร์แลนด์จะไม่ใช้ AAUs ที่โอนย้ายมาจากภาคีอื่นเพื่อปฏิบัติตามมาตรา 3 ของพิธีสารเกียวโตสำหรับพันธกรณีระยะที่สอง โดยประเทศสวิตเซอร์แลนด์จะดำเนินการตามประเทศอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้าย AAUs ภายใต้

ข้อตกลงว่า ประเทศสวีตเซอร์แลนด์อาจเชื่อมประสานระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกกับระบบอื่น รวมทั้งระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกของสหภาพยุโรป

เผยแพร่โดย

สำนักงานประสานการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 02-265-6560 ต่อ 6785 โทรสาร 02-265-6690 อีเมล unfccc.thailand.focalpoint@gmail.com

แหล่งอ้างอิง: United Nation Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)

<http://unfccc.int/resource/docs/2012/cmp8/eng/l09.pdf>